

Phát biểu mới về Ukraine của Putin tiết lộ tham vọng đế quốc

13/06/2023

Phát biểu mới về Ukraine của Putin tiết lộ tham vọng đế quốc

This entry was posted on Tháng Tám 15, 2022

Capture à partir de : nghiencuulichsu.com

Tác giả: Peter Dickinson

Người dịch: Nguyễn Phú Lộc

:Để hiểu rõ nguyên nhân cuộc chiến hiện nay tại Ukraine, chúng ta chỉ cần phân tích kỹ bài phát biểu của Tổng thống Nga Putin vào tháng 7 năm 2021. Putin lập lại quan điểm lịch sử rằng, Nga và Ukraine là một dân tộc và một ngày nào đó phải được “tái thống nhất”. Để độc giả suy xét đúng hay sai, chúng tôi xin giới thiệu hai bài phân tích lịch sử: 1) bài của Atlantic Council tóm tắt ý kiến của 9 chuyên gia Đông Âu, phổ biến 3 ngày sau khi bài phát biểu của Putin được đăng tải; và 2) phân tích của ALJAZEERA sau khi chiến tranh vừa xảy ra. Cuối bài có một liên kết đến nguyên văn bài phát biểu của Putin bằng tiếng Anh để độc giả tham khảo.

Bài 1:

Tổng thống Nga Vladimir Putin đã vạch ra cơ sở lịch sử cho các tuyên bố của ông chống lại Ukraine trong một bài phát biểu mới gây tranh cãi, được ví như một lời tuyên chiến cho cuộc xâm lược vào một năm sau. Bài báo dài 7.000 từ, có tựa đề “Về sự thống nhất lịch sử của người Nga và người Ukraine ,” được xuất bản vào ngày 12 tháng 7 và nêu lên nhiều luận điểm được Putin ưa thích trong suốt bảy năm chiến tranh không được tuyên chiến giữa Nga và Ukraine, kể từ 2014.

Nhà lãnh đạo Nga sử dụng bài phát biểu này để nhắc lại niềm tin thường xuyên lên tiếng của ông rằng người Nga và người Ukraine là “một dân tộc”, đồng thời đổ lỗi cho sự sụp đổ hiện nay trong quan hệ song phương là do các âm mưu của nước ngoài chống lại Nga.

Trong một đoạn văn đặc biệt đáng lo ngại, ông công khai đặt câu hỏi về tính hợp pháp của các đường biên giới của Ukraine

và lập luận rằng phần lớn Ukraine ngày nay chiếm giữ các vùng đất lịch sử của Nga, trước khi nói rõ thực tế là “Nga đã bị cướp”. Trong một diễn biến khác, ông gợi ý về một cuộc sáp nhập mới vào lãnh thổ Ukraine, tuyên bố, “Tôi ngày càng tin vào điều này: Kyiv đơn giản là không cần Donbas.”

Putin kết thúc luận thuyết dài dòng của mình bằng cách xuất hiện gợi ý rằng bản thân nhà nước Ukraine cuối cùng phụ thuộc vào sự đồng ý của Moscow, tuyên bố: “Tôi tin tưởng rằng chủ quyền thực sự của Ukraine chỉ có thể thực hiện được khi hợp tác với Nga”.

Không có gì ngạc nhiên khi bài báo của Putin đã làm dấy lên một cuộc thảo luận sôi nổi ở Ukraine và trên thế giới. Tổng thống Ukraine Volodymyr Zelenskyy ban đầu phản ứng bằng cách nói chế diễu người đồng cấp Nga và nói rằng ông Putin rõ ràng có quá nhiều thời gian rảnh rỗi.

Những người khác nhận ra nhiều âm hưởng đế quốc và những mối đe dọa được che đậy mỏng manh trong nỗ lực đóng vai nhà sử học nghiệp dư của Putin. Anders Åslund, đồng nghiệp cấp cao của Diễn đàn Thế giới Tự do tại Stockholm, đã gắn nhãn cho bài báo này là “một tuyệt tác tin giả” và “lời tuyên chiến sắp xảy ra”. Trong khi đó, tờ Moskovsky Komsomolets của Nga tuyên bố bài luận này là “tối hậu thư cuối cùng của Putin đối với Ukraine”.

Không ai ở Ukraine có nhu cầu nhắc nhở về bối cảnh nghiệt ngã đằng sau luận thuyết của Putin. Kể từ mùa xuân năm 2014, Nga và Ukraine đã tham gia vào một cuộc xung đột vũ trang đã cướp đi sinh mạng của hơn 14.000 người Ukraine và khiến hàng triệu người phải rời bỏ nhà cửa. Điện Kremlin tiếp tục chiếm bán đảo Crimea của Ukraine và phần lớn khu vực công

nghiệp Donbas ở miền đông Ukraine. Đầu năm nay, Matxcova đã điều hơn 100.000 quân đến sát biên giới với Ukraine trong một cuộc diễn tập mà một số nhà quan sát quân sự mô tả là cuộc diễn tập cho một cuộc tấn công toàn diện của Nga.

Tuần này, việc công bố những bất bình của Putin một cách chính thức và cao cấp như vậy chắc chắn đã làm dấy lên suy đoán rằng Điện Kremlin có thể đang chuẩn bị cơ sở cho một sự leo thang lớn trong xung đột. Khi cuộc tranh luận tiếp tục, Hội đồng Đại Tây Dương đã mời một số nhà bình luận Ukraine và quốc tế lựa chọn để chia sẻ suy nghĩ của họ về những gì bài báo của Putin có thể có ý nghĩa đối với chính sách tương lai của Nga đối với Ukraine.

Melinda Haring, Phó Giám đốc, Trung tâm Eurasia, Hội đồng Đại Tây Dương: Bài báo đầy ảo tưởng và nguy hiểm của Putin tiết lộ những gì chúng ta đã biết: Moscow không thể dễ dàng để Ukraine đi. Chỉ riêng kiệt tác của Tổng thống Nga cũng có thể truyền cảm hứng cho phương Tây để tăng gấp đôi nỗ lực của họ để củng cố khả năng của Kyiv trong việc lựa chọn tương lai của chính mình, và Zelenskyy nên đáp trả ngay lập tức và giảng cho Putin một bài học về lịch sử.

Danylo Lubkivsky, Giám đốc Diễn đàn An ninh Kyiv: Putin hiểu rằng chế độ nhà nước Ukraine và ý tưởng dân tộc Ukraine là mối đe dọa đối với chủ nghĩa đế quốc Nga. Ông ấy không biết làm thế nào để giải quyết vấn đề này. Nhiều người trong giới nội bộ của ông được biết đến là người ủng hộ việc sử dụng vũ lực, nhưng hiện tại, nhà lãnh đạo Nga không có giải pháp nào. Thay vào đó, ông ấy đã viết một tác phẩm tuyên truyền nghiệp dư được thiết kế để cung cấp cho những ý kiến thảo luận cho những người theo hệ tư tưởng “Thế giới Nga”. Tuy

nhiên, lập luận của ông yếu ớt và chỉ đơn giản lặp lại những gì những người theo chủ nghĩa sô vanh Nga chống Ukraine đã nói trong nhiều thập kỷ. Bài phát biểu của Putin là một biểu hiện của sự thống khổ của đế quốc.

Alexander Motyl, Giáo sư Khoa học Chính trị, Đại học

Rutgers-Newark: Không có điều gì trong bài báo chưa được nói đến trong lịch sử tuyên truyền trong thời kỳ đế quốc, Liên Xô, hoặc hậu Xô Viết. Vì bài báo không có gì mới, nhưng nó cho thấy không có gì mới trong chính sách của Putin đối với Ukraine. (Với một ngoại lệ có thể xảy ra: nó không giống như một thứ mà ai đó đang lên kế hoạch cho một cuộc xâm lược quy mô lớn.)

Câu hỏi thú vị duy nhất là: tại sao nó được phổ biến ngay bây giờ, và tác phẩm được viết cho ai? Người Nga và người Ukraine đã nghe điều này trước đây; Người châu Âu và người Mỹ sẽ thấy chi tiết lịch sử quá trừu tượng. Điều đó được Tổng thống Ukraine Volodymyr Zelenskyy cho thấy. Putin có thể tìm cách đưa ra lời nhắc nhở kịp thời đối với nhà lãnh đạo Ukraine về những kỳ vọng của Nga trong chuyến thăm của Zelenskyy tới Đức và trước chuyến công du tới Mỹ. Tuy nhiên, cũng như tất cả các chính sách của Putin đối với Ukraine, bài phát biểu này cũng sẽ phản tác dụng. Người Ukraine sẽ bực bội khi bị thuyết giảng về bản sắc của họ, trong khi Zelenskyy sẽ cảm thấy bối rối khi bị gộp chung với những người theo chủ nghĩa Quốc xã mới, điều chỉ tồn tại trong trí tưởng tượng của Putin.

Brian Whitmore, Ủy viên cấp cao không thường trực, Hội

đồng Đại Tây Dương: Những tuyên bố không chính xác và xuyên tạc của Vladimir Putin không phải là điều mới mẻ và cũng không đáng ngạc nhiên. Chúng chỉ là ví dụ mới nhất về

hành động châm ngòi của nhà lãnh đạo Điện Kremlin. Rốt cuộc, đây là người đã nói với Tổng thống Mỹ George W. Bush nổi tiếng rằng Ukraine không phải là một quốc gia thực sự trong một cuộc trao đổi được báo cáo rộng rãi tại hội nghị thượng đỉnh NATO năm 2008 ở Bucharest. Tuyên bố của Putin rằng “chủ quyền thực sự của Ukraine chỉ có thể thực hiện được khi hợp tác với Nga” là điều kỳ cục. Người Ukraine hiểu câu nói đó là, quan hệ đối tác với Nga chủ yếu có nghĩa là phải khuất phục trước Nga.

Tuyên bố của Putin rằng Nga và Ukraine chia sẻ “mối quan hệ tinh thần, con người và văn minh được hình thành trong nhiều thế kỷ”, coi thường và làm giảm mối liên hệ lịch sử của Ukraine với châu Âu, độc lập với Nga, như một phần của Đại công quốc Litva và Khối thịnh vượng chung Ba Lan-Litva. Bài phát biểu của nhà lãnh đạo Nga tiết lộ nhiều điều về ông hơn là về Ukraine. Nó cho thấy ông ta là một nhà cai trị theo chủ nghĩa xét lại, người đã chuẩn bị xây dựng những câu chuyện lịch sử sai lạc để biện minh cho giấc mơ đế quốc của mình.

Oleksiy Goncharenko, nghị sĩ Ukraine, đảng Đoàn kết châu Âu: Bài báo của Putin tuyên bố là về lịch sử, nhưng thực tế là về tương lai chứ không phải quá khứ. Ukraine nắm giữ chìa khóa cho giấc mơ của Putin về việc khôi phục vị thế cường quốc của Nga. Ông ấy đau đớn nhận ra rằng nếu không có Ukraine, điều này sẽ là bất khả thi.

Bài phát biểu của Putin thực ra không có nội dung gì mới. Thật vậy, chúng ta đã nghe những lập luận tương tự này nhiều lần trước đây. Tuy nhiên, bài báo của ông không giúp làm rõ rằng cuộc xung đột hiện tại không phải là về quyền kiểm soát Crimea hay khu vực Donbas ở miền đông Ukraine; nó là một cuộc

chiến tranh cho toàn bộ Ukraine. Putin hoàn toàn rõ ràng rằng mục tiêu của ông là giữ Ukraine vững chắc trong phạm vi ảnh hưởng của Nga và ngăn chặn sự hội nhập Euro-Đại Tây Dương của Ukraine.

Bây giờ chúng ta có thể chờ đợi là sẽ thấy một số xu hướng mới xuất hiện trong những tháng tới. Điện Kremlin có khả năng chuyển trọng tâm sang “quyền lực mềm” và các tác nhân gián tiếp gây ảnh hưởng. Moscow sẽ tập trung vào việc sử dụng những người và nền tảng không có vẻ thân Nga một cách công khai để truyền bá các thông điệp chính của Điện Kremlin về việc Ukraine là một “quốc gia thất bại” nằm dưới “sự kiểm soát của phương Tây”. Với suy nghĩ này, các nhà chức trách Ukraine nên tăng cường các nỗ lực để tăng cường an ninh thông tin của đất nước.

Yevhen Fedchenko, Tổng biên tập, StopFake: Không có gì mới trong bài báo của Putin. Từ năm này qua năm khác, ông tiếp tục phủ nhận các định chế của người Ukraine trong khi dựa trên các lập luận của mình về tầm nhìn địa chính trị tân đế quốc một cách không khoan nhượng. Trong bài phát biểu của mình, Putin một lần nữa đặt câu hỏi về quyền tồn tại của Ukraine và đưa ra lời đe dọa được che đậy kín đáo rằng Ukraine sẽ mất nhiều lãnh thổ hơn nếu nước này coi mình là một nước “chống Nga”. Nhưng lãnh thổ cuối cùng không phải là điều quan trọng nhất ở đây. Nó chỉ đơn thuần là một con bài mặc cả. Putin muốn có lời nói cuối cùng trong việc xác định cách tiếp cận của Ukraine đối với lịch sử, văn hóa, ngôn ngữ và bản sắc. Đây là những mặt trận quyết định trong cuộc chiến chống Ukraine của Nga.

Brian Bonner, *Tổng biên tập*, Kyiv Post: Bài phát biểu mới này nhấn mạnh rằng Putin sẽ không bao giờ thay đổi. Ông ta cũng không có ngoại lệ. Ngược lại, những quan điểm trích thượng, đế quốc và không đúng lịch sử của Putin về Ukraine, thật không may, lại được quá nhiều người ở Nga chia sẻ. Điều này có nghĩa là Ukraine và phương Tây sẽ phải thay đổi và có phản ứng cứng rắn hơn của chính họ để kiểm chế và cô lập Điện Kremlin, vốn không có điểm chung nào với quốc gia dân chủ, đa nguyên mà hầu hết người dân Ukraine muốn chọn cho mình.

Taras Kuzio, *Giáo sư*, Học viện Đại học Quốc gia

Kyiv-Mohyla: Vladimir Putin đã chứng minh một lần nữa rằng ông không thực sự hiểu Ukraine và chưa bao giờ nghiên cứu nghiêm túc các cuộc thăm dò dư luận Ukraine. Tuyên bố của ông rằng “Nga đã làm mọi thứ để ngăn chặn đổ máu” ở Ukraine là vô lý và xúc phạm. Người Ukraine chỉ biết quá rõ về sự can thiệp quân sự liên tục của Nga vào đất nước của họ, cũng như họ nhận thức được tuyên truyền chống Ukraine không ngừng thống trị các phương tiện truyền thông Nga do Điện Kremlin kiểm soát trong bảy năm qua. Bài phát biểu này cũng chứng minh rằng Putin vẫn phủ nhận trách nhiệm cá nhân của mình đối với sự sụp đổ của quan hệ song phương giữa Nga và Ukraine. Thay vào đó, ông tiếp tục đổ lỗi mọi thứ cho các âm mưu chống Nga và âm mưu nước ngoài.

Nếu các nhà hoạch định chính sách phương Tây muốn hiểu nguyên nhân của cuộc chiến duy nhất đang xảy ra ở châu Âu, họ cần phải bắt đầu xem xét chủ nghĩa đế quốc của Putin một cách nghiêm túc. Ông đã tán thành quan điểm sô vanh về Ukraine kể từ những năm 2000 và đã nhiều lần đặt câu hỏi về tính hợp pháp lịch sử của đất nước. Thế giới quan này giờ đây

đã được trình bày trong bài phát biểu mới nhất của ông, điều này không còn nhiều chỗ cho người ta nghi ngờ rằng ông có ý định tiếp tục đấu tranh để giành quyền kiểm soát Ukraine vô thời hạn.

Volodymyr Yermolenko, Tổng biên tập, UkraineWorld.org:
Bài báo của Putin cho thấy Nga sẽ sử dụng lịch sử nhiều lần để biện minh cho các hành động chính trị và quân sự của mình. Nước Nga hiện đại về bản chất vẫn là một đế chế. Trước khi sáp nhập các lãnh thổ mới, Điện Kremlin tìm cách thôn tính lịch sử và đồng hóa các nước láng giềng bằng cách phủ nhận sự tồn tại của họ như những bản sắc dân tộc riêng biệt.

Những nỗ lực hiện tại của Putin nhằm thúc đẩy quá trình đồng hóa ở Ukraine là vô cùng nguy hiểm vì nó mở đường cho một làn sóng bành trướng mới của Nga. Moscow đang ngày càng thu hút Belarus, trong khi tuyên bố rằng quốc gia láng giềng này thực sự là một phần của cùng một quốc gia Nga. Do đó, chúng ta sẽ thấy sự chú trọng ngày càng tăng của Nga đối với các nỗ lực quyền lực mềm ở Ukraine nhằm thúc đẩy sự đồng hóa thông qua các con đường như tôn giáo và truyền thông. Các chiến thuật chiến tranh hỗn hợp của Putin sẽ ngày càng thông minh hơn và trở nên nguy hiểm hơn.

Peter Dickinson là Biên tập viên của Dịch vụ UkraineAlert của Hội đồng Đại Tây Dương.

Nguồn:

<https://www.atlanticcouncil.org/blogs/ukrainealert/putins-new-ukraine-essay-reflects-imperial-ambitions/>

Bài 2 : Nga nói rằng Nga và Ukraine chia sẻ sự thống nhất lịch sử. Ông ấy nói đúng không?

Tác giả: Niko Vorobyov

Người dịch: Nguyễn Phú Lộc

St Petersburg, Nga – Hôm thứ Hai, Tổng thống Nga Vladimir Putin đã ra lệnh cho các lực lượng vũ trang của ông triển khai sứ mệnh gìn giữ hòa bình tới Donbas, miền đông Ukraine, nơi các phiến quân do Nga hậu thuẫn đã chống lại chính quyền trung ương ở Kyiv trong 8 năm qua. Trong một bài phát biểu trên truyền hình, Putin nhắc lại những lo ngại của ông về khả năng NATO mở rộng sang Ukraine, mô tả đây là “mối đe dọa trực tiếp” đối với an ninh quốc gia của Nga và đưa ra những diễn giải khiêu khích về lịch sử Ukraine.

Trong số những điều khác, Tổng thống Nga khẳng định rằng “Ukraine chưa bao giờ có truyền thống về chế độ nhà nước thực sự” và quốc gia ngày nay được gọi là Ukraine đã được nhà lãnh đạo Liên Xô Vladimir Lenin tạo ra từ nước Nga.

Vào năm 2021, Putin đã viết một bài phát biểu có tiêu đề „*Về sự thống nhất lịch sử của người Nga và người Ukraine*“, giải thích niềm tin của ông rằng người Nga và người Ukraine là một dân tộc vốn dĩ bị chia rẽ giả tạo bởi biên giới và do tác động từ bên ngoài.

Trong đó, ông cáo buộc Ukraine hiện đại về một “dự án chống Nga”, trong đó mối quan hệ lâu đời với Nga bị gạt sang một bên, các cộng tác viên của Đức Quốc xã được tôn vinh và tiếng Nga, được khoảng một phần ba dân số Ukraine đang dùng, bị tách ra khỏi cuộc sống công cộng.

Để tìm hiểu mức độ chính xác của những tuyên bố này, cũng như gốc rễ của cuộc khủng hoảng hiện tại, cần có một cái nhìn sâu hơn về lịch sử chung của hai nước.

Nga và Ukraine, cũng như Belarus, có chung tổ tiên ở Kyivan Rus, một liên bang lỏng lẻo của các công quốc thời Trung cổ với thủ đô của nó ở Kyiv.

Nhưng vào thế kỷ 13, khu vực trở thành nước Nga đã bị Mông Cổ chinh phục, trong khi các phần phía tây sau đó rơi vào tay Đế chế Ba Lan-Litva.

Từ đó, ba ngôn ngữ riêng biệt và bản sắc dân tộc đã thành hình và phát triển tương ứng.

Mãi đến thế kỷ 17, những người Cossack ở Ukraine, do Bohdan Khmelnytsky lãnh đạo, mới nổi dậy, chấm dứt sự cai trị của Ba Lan và sẵn sàng liên minh với Nga.

Nhưng đến thế kỷ 19, các sa hoàng đã thấy tinh thần dân tộc Ukraine, thứ mà họ coi là phá hoại sự cai trị của họ, và cấm ngôn ngữ Ukraine khỏi nhiều tầng lớp xã hội.

Trong khi đó, các vùng cực tây của Ukraine không bao giờ bị cai trị bởi đế quốc Nga mà thay vào đó là sự thống trị của Ba Lan hoặc Áo, nơi tiếng Ukraine vẫn được phép sử dụng và do đó, tình cảm dân tộc chủ nghĩa vẫn còn mạnh mẽ nhất ở các thành phố phía tây Ukraine như Lviv.

Sự phân chia bản sắc này làm cho nhiều vấn đề ngày nay trở nên rắc rối.

Nhà khoa học chính trị người Nga Gulnaz Sharafutdinova nói với Al Jazeera: “Những người sống ở những vùng đất này phát triển các định hướng địa chính trị khác nhau, có cách giải thích

khác nhau về ký ức lịch sử của họ, với các thần tượng anh hùng khác nhau”.

“Ngoài ra, có vấn đề về chủ nghĩa sô vanh của Nga liên quan đến Ukraine và Belarus – với tư cách là ‘những người em trai’ trong cách nói của giới tinh hoa, thể hiện mong muốn kiểm soát các lựa chọn của Ukraine”.

Khi đế quốc Nga lâm vào cuộc nội chiến sau Cách mạng Nga năm 1917, Ukraine là một trong số các quốc gia cùng với Phần Lan, Ba Lan và Baltics cố gắng thoát khỏi sự thống trị của Nga.

Khi những người Bolshevik nổi lên chiến thắng, họ đã thực sự tạo ra một nhà nước Ukraine mới trong số mười lăm nước cộng hòa thuộc Liên Xô tạo thành Liên Xô. Nhưng điều đó không có nghĩa là một bản sắc riêng biệt của Ukraine đã không tồn tại.

Emily Channell-Justice, một nhà nhân chủng học tại Đại học Harvard, nói: “Phần phát biểu đó của Putin khiến tôi bối rối nhất. Lời tuyên bố đó không có bất kỳ cơ sở lịch sử nào.”

Bà nói với Al Jazeera: “Phần phía đông của Ukraine trở thành một phần của Liên Xô vào năm 1922. Đó chỉ là một phần lãnh thổ của Ukraine đương thời, và phần còn lại của Ukraine đã dành cho đến năm 1945 để chiến đấu với Liên Xô. Vì vậy, điều đó vượt ra ngoài tầm Lenin”.

Tranh cãi về nhân vật Stepan Bandera

Trong chiến tranh thế giới thứ hai, Hồng quân tiếp quản Lviv, lần đầu tiên nó nằm dưới quyền cai trị của Moscow. Không giống như miền nam và miền đông Ukraine, và ở một mức độ nào đó ở Kyiv, Lviv và miền tây Ukraine vẫn không bị Nga hóa.

Trong khi đó, Quân đội nổi dậy Ukraine do Stepan Bandera lãnh đạo đã hợp tác với Đức Quốc xã trong nỗ lực giành độc lập của Ukraine.

Vị thế anh hùng đôi khi được ban tặng cho Bandera ở Ukraine hiện đại đã đánh vào hệ thần kinh của thiểu số nói tiếng Nga ở phía đông của đất nước, cũng như ở Ba Lan, vì Bandera đã thực hiện các hành động tàn bạo đối với người Ba Lan và người Do Thái.

Sharafutdinova giải thích: “Quan điểm về việc người Ukraine và người Nga là một quốc gia không đứng vững khi xét các cuộc đấu tranh liên tục của những người theo chủ nghĩa dân tộc Ukraine, ngay cả trong thời kỳ Xô Viết. Mặc dù người Ukraine và người Nga có quan hệ họ hàng với nhau thông qua nguồn gốc Slav và sự gần gũi về ngôn ngữ, nhưng chắc chắn đây là những quốc gia khác nhau”.

Bản sắc dân tộc Nga ngày nay càng không an toàn và dễ bị tổn thương – bởi vì sự phát triển dân tộc của Nga luôn có tính cách đế quốc, và việc hình dung đất nước Nga theo nghĩa không phải đế quốc là điều không dễ dàng; thực vậy, nó có vẻ khá đau đớn”.

Khi Chiến tranh Lạnh đi đến những thời khắc cuối cùng vào năm 1990, nhà lãnh đạo Liên Xô Mikhail Gorbachev, người gốc Ukraine, được các đối tác phương Tây đảm bảo rằng NATO, một liên minh được thành lập rõ ràng để kiềm chế Liên Xô, sẽ “không mở rộng một inch” về phía đông.

Một năm sau, Liên Xô sụp đổ và Ukraine, với tư cách là một trong những nước cộng hòa hợp thành, tuyên bố độc lập.

Nhưng sự chia rẽ trong nội bộ Ukraine vẫn còn lâu mới giải quyết được.

Trong Cách mạng Cam năm 2004, các cuộc biểu tình quần chúng đã được tổ chức chống lại cuộc bầu cử được coi là gian lận ủng hộ Viktor Yanukovych của Donbas, người nghiêng về Nga.

Đối thủ của ông, Viktor Yushchenko, trở thành tổng thống, và sau đó được ban tặng danh hiệu “Anh hùng của Ukraine” như Bandera, làm bùng lên các cuộc biểu tình ở miền đông Ukraine, nơi mà hình nộm của nhà lãnh đạo bị đốt cháy.

Sharafutdinova cho biết: “Yushchenko bắt đầu các chính sách xây dựng quốc gia để loại bỏ bản sắc dân tộc của miền nam và miền đông thân Nga, đồng thời ưu tiên giải thích theo chủ nghĩa dân tộc, ký ức và những anh hùng của miền tây Ukraine”, Sharafutdinova nói.

“Ở Nga, Cách mạng Cam được coi là một sự thay đổi chính trị được hướng dẫn và thậm chí tổ chức từ Hoa Kỳ. Nó làm dấy lên nỗi sợ hãi và hoang tưởng trong Điện Kremlin”.

Tuy nhiên, như nhà sử học Robert David English chỉ ra, chỉ 5 năm sau, người Ukraine đã bầu lại Yanukovych, cho thấy rằng vấn đề bản sắc không quan trọng bằng mong muốn được sống một cuộc sống tử tế của người bình thường.

English nói với Al Jazeera: “Và khi ông ấy không cải thiện được nền kinh tế, thì lại có một vụ bùng nổ khác”.

Vào năm 2014, sau khi Yanukovych ký một thỏa thuận thương mại với Nga, thay vì với EU như hầu hết người Ukraine đã hy vọng, ông đã bị lật đổ trong cuộc cách mạng Euromaidan và chạy sang Nga.

Các chiến binh cực hữu đã đóng một vai trò tích cực trong các cuộc chiến trên đường phố với cảnh sát chống bạo động ở Kyiv, vốn được coi là ở Nga và các vùng của Ukraine như một cuộc đảo chính theo chủ nghĩa cực đoan gọi lại ký ức về Bandera.

Ngay sau khi Yanukovych bị lật đổ, người ta thấy bức chân dung của Bandera được treo trong tòa thị chính của Kyiv.

Channell-Justice nói: “Cá nhân tôi rất nghi ngờ về việc tôn vinh ông ấy như một anh hùng, nhưng tôi nghĩ rằng Bandera và mối đe dọa tân Quốc xã đã bị truyền thông Nga thổi phồng một cách bất bình thường.

“Đúng, có một sự hiện diện cực hữu ở Ukraine. Có sự hiện diện cực hữu ở Nga. Có một sự hiện diện cực hữu ở Hoa Kỳ. Điều đó hầu như có khắp mọi nơi”.

“Họ không có đại diện đáng kể trong chính phủ của Kyiv nên theo thực tế đó, cực hữu không mạnh lắm trong việc quyết định chính sách của Ukraine”.

“Nhưng có một tiếng nói khác xa cực hữu trong lĩnh vực công dân.”

Thật vậy, các đảng cực hữu đã thể hiện rất yếu trong cuộc bầu cử năm 2019, chỉ giành được 2,9% số phiếu bầu và Volodymyr Zelenskyy, một người Do Thái nói tiếng Nga, đã được bầu làm tổng thống.

Nền tảng của Zelenskyy, trong số những thứ khác, là hứa hẹn sẽ chấm dứt xung đột với Nga, nhưng đồng thời, ủng hộ việc tham gia liên minh. Việc ông không sẵn sàng từ bỏ sự hỗ trợ đó có thể được cho là trung tâm của cuộc khủng hoảng.

“Ngăn chặn sự mở rộng của NATO vào Ukraine là động lực bao trùm của Putin. Ukraine nằm ở vị trí trung tâm chiến lược của Nga, và nó rất lớn – vì vậy tiềm năng cho các căn cứ và vũ khí của NATO trên khắp đất nước là rất lớn”, nhà sử học Robert David English giải thích.

“Hãy nhớ rằng, trong khi ở phương Tây, mọi người thường coi NATO như một lực lượng phòng thủ, thì ở Nga, họ đã truyền bá chống lại NATO từ lâu, và rồi sau đó NATO đã ném bom vào Serbia và Libya mà không có sự ủy quyền của Liên hợp quốc và vi phạm luật pháp quốc tế.”

Romania, Bulgaria, Ba Lan và Baltics đều đã gia nhập NATO.

Mặc dù Nga, với tư cách là người kế thừa Liên Xô, không được đưa ra bất kỳ văn bản nào đảm bảo rằng liên minh NATO sẽ không mở rộng “một inch”, nhưng Điện Kremlin vẫn coi một liên minh thù địch tiềm tàng đang rình rập trước ngưỡng cửa của mình như một mối đe dọa, không giống như Mỹ trong thời kỳ cuộc khủng hoảng tên lửa Cuba.

Mặc dù Robert David English coi bản sắc đặc biệt của Ukraine đối với Nga là một yếu tố nhỏ trong tình trạng tiếp tục bế tắc, nhưng Sharafutdinova thì không đồng ý.

Bà nói: “Khi Ukraine đã vượt ra khỏi tầm kiểm soát của Nga và nhận thấy sự can dự lớn hơn từ phương Tây và Mỹ – đối với giới tinh hoa chính trị Nga, nó đã tạo ra mối đe dọa từ quân đội NATO ở những nơi mà trái tim và tâm hồn người Nga yêu quý”.

“Với thái độ của Nga đối với Ukraine như anh em ruột thịt, Điện Kremlin rất khó tưởng tượng ra những viễn cảnh tiềm năng đến mức một ngày nào đó Ukraine có thể gia nhập liên minh

phương Tây... thậm chí một khả năng xa vời cho một kịch bản như vậy cũng khiến họ phải cay mắt.

“Vì vậy, các vấn đề về bản sắc và quan điểm của Nga về mối quan hệ của Nga và Ukraine – có thể nói là liên quan đến huyết thống – cản trở khả năng của Nga trong việc công nhận Ukraine là một quốc gia có chủ quyền, là một quốc gia trưởng thành có thể đưa ra lựa chọn của riêng mình”.

Nguồn:

<https://www.aljazeera.com/news/2022/2/25/history-of-ties-between-ukraine-and-russia>

[Nguồn bài đăng](#)